

Bilag 2.

Holsteinsborg, den 20. november 1968.

Hr. landsrådsformand Erling Høegh.

I fortsættelse af det telegram, bilejerne i Holsteinsborg sendte Dem for nogle dage siden, skal vi undertegnede, repræsenterende de private bilejere i Holsteinsborg forsamlet til møde den 14. november 1968, nedenstående nærmere gøre rede for baggrunden for den vedtagne protest mod gennemførelsen af forslaget om betaling af motorafgift 2.000 kr. pr. automobil pr. år.

Først vil vi udtale, at bilejerne i Holsteinsborg fuldt ud er klar over landskassens øjeblikkelige dårlige økonomiske situation, og vil samtidig udtale, at bilejerne er klar over, at det må være borgerne i Grønland, såvel hjemmefødte som udsendte, der må være forpligtet til efter evne at yde deres part til ophjælpning af den betrængte økonomi.

Dernæst vil vi udtale, at vi finder det i høj grad udemokratisk og utiltalende, at man i landsrådet slår ned på en gruppe personer, fordi disse personer er ejere af motorkøretøjer. Det behøver da ikke nødvendigvis at betyde, at en ejer af et motorkøretøj er bedre økonomisk stillet end andre mennesker. Tværtimod! Et motorkøretøj er ikke et statussymbol heroppe, hverken for hjemmehørende eller for udsendte, men simpelt hen et erhvervsredskab eller en nødvendighed for mange. Man kan vel med god ret sige, at folk, der har formuer stående i banker eller sparekasser, lige så godt eller bedre kan betale afgifter af formuen til landskassen.

Når der i samme forslag om afgift af motorkøretøjer så er anført, at motorkøretøjer tilhørende staten samt tungt entreprenørmateriel skal være undtaget betalingspligten, ja, så forstår vi ikke noget af det hele og slet intet, da de penge, der vil komme ind, såfremt forslaget gennemføres,

går i landskassen og bruges til dennes forskellige gøremål, bare ikke til forbedring af vejforholdene, hvor motorfolket kører. Dvs. at motorkøretøjs ejere intet får for de betalte afgifter.

Vi skal tillade os at anføre, at et motorkøretøj benyttet i Grønland vil være totalt opslidt efter ca. 50.000 km's kørsel på grund af vejenes beskaffenhed og vejrliget heroppe, medens en vogn i Danmark med gode veje først vil være nedkørt efter flere hundrede tusinde kilometers kørsel, hvilket altså vil sige, at det driftsmæssigt er meget dyrere at holde vogn heroppe end i Danmark.

Når dertil kommer, at autoværkstederne heroppe endnu ikke er udbygget ret meget, særlig ikke hvad reservedelslagre angår, vil det ofte være sådan, at en reparation af et motorkøretøj kan tage meget lang tid, måneder, ja, helt op til halve år, før vognen igen er køreklar, fordi nødvendige reservedele skal fremskaffes fra Danmark. I sådan en ventetid står vognen stille og giver økonomisk tab for ejeren og selvfølgelig i særlig grad, hvis det drejer sig om et erhvervs-køretøj. Vil det være retfærdigt, at en bilejer skal betale, når hans vogn står stille på grund af reparation?

Så vidt vi har kunnet overse, findes der i dag i Holsteinsborg ca. 100 private motorkøretøjs ejere, og dette antal ejere vil efter forslaget komme til at betale *i alt 200.000 kr.*, hvis pengene da i det hele taget kan inddrives fuldt ud. Der må vist forudses en hel del vanskeligheder ved inddrivelsen, da motorvognsejerne ikke — som de har udtalt — er velhavere, men i langt de fleste tilfælde er folk, der bruger motorkøretøjet i deres erhverv som taxavognmand eller lastbilvognmand. En følge af en afgift vil sandsynligvis blive, at disse vognmænd ser sig nødsaget til at sætte prisen op for kørsel